
Aperitief: Het lied van Petrus – Vlees en bloed (Stef Bos)

→ <https://www.youtube.com/watch?v=yUznqMHNipI>

Ik ben een man van lucht en van water
Ik ben een ster
Die verschijnt en verdwijnt
Zanger van de grote gebaren
Die soms een ander had willen zijn

Ik heb mijn huis en mijn haard verlaten
Wie ik liefhad nog één keer gekust
De veilige haven verlaten
En ik wist ik kom hier nooit meer terug

Want beter een oorlog
Dan gewapende vrede
Beter op zoek gaan
Dan altijd gewacht
Beter gevallen
Dan nooit gesprongen
En beter de liefde verloren
Dan nooit liefgehad

Maar ik weet soms niet meer
Wat mijn woorden nog waard zijn
Weet soms niet meer
Wat ik hier zoek
Ik struikel en val
Ik sta op en ga verder
Ik ben een mens
Van vlees en bloed

Ik ben bang als een kind in het donker
Ik ben een held in het heetst van de strijd
Een dwaas die gelooft in een wonder
Tegen de stroom van de tijd

Ik neem altijd teveel op mijn schouders
En al maak ik mijn woorden niet waar
Ik zal tot het eind van mijn dagen
Op de barricade staan

Want beter een oorlog
Dan gewapende vrede
Beter op zoek gaan
Dan altijd gewacht
Beter gevallen
Dan nooit gesprongen
En beter de liefde verloren
Dan nooit liefgehad

Maar ik weet soms niet meer
Wat mijn woorden nog waard zijn
Weet soms niet meer
Wat ik hier zoek
Ik struikel en val
Sta op en ga verder
Ik ben een mens

En ik heb meer beloofd
Dan ik waar kon maken
Heb getwijfeld en heb soms
Mijn dromen verraden
Een vriend laten vallen
Mezelf vervloekt
Want ik ben een mens
Ik ben een mens
Van vlees en bloed

Maar beter een oorlog
Dan gewapende vrede
Beter op zoek gaan
Dan altijd gewacht
Beter gevallen
Dan nooit gesprongen
En beter de liefde verloren
Dan nooit liefgehad

Ik ben een mens
Van vlees en bloed

Bij het lezen van het Evangelie (zie p.5) moest ik aan dit lied van Stef Bos denken, een lied in de reeks van 'lied van ...12 Bijbelfiguren.' (cd: In een ander licht).

Stef Bos geeft prachtig weer de worsteling (én het niet anders kunnen) van Petrus om zijn hart te volgen. Zo verbonden en verweven is hij met zijn vriend Jezus geraakt dat hij Hem niet kan verlaten of kiezen voor een andere weg? Naar wie zou hij anders gaan?

Lied: ZJ 914 Roept God een mens tot leven

<https://www.youtube.com/watch?v=i17CIWkron8>

Roept God een mens tot leven, wie weet waarom en hoe,
hij moet zichzelf prijsgeven, hij leeft ten dode toe.

Gods woord roept door de tijden zijn volk en grijpt het aan
Hij doet het uitgeleide, het moet de zee ingaan.

Geroepen en verzameld uit dood en slavernij,
gedoopt in woord en water, dat volk van God zijn WIJ.

Wij werden nieuw geboren toen de mens Jezus kwam
die als een slaaf de zonde der wereld op zich nam.

Met Hem in geest en water tot zoon van God gewijd,
zijn wij met Hem begraven, verrezen voor altijd.

Welkom

In het dagelijkse leven
staan mensen vaak voor moeilijke keuzes.
Waarvoor kiezen ze? Voor welke levensrichting?
Waar zoeken zij de kracht om in hun keuze te volharden?
Daarover gaat het in de lezingen van vandaag.
Wij mogen ernaar luisteren met ons hart
en ons afvragen: Hoe en waarvoor kiezen wij?

Kiezen voor Jezus, voor zijn levenswijze... dat is vaak
vlugger gezegd dan ge-daan. Vaak schieten wij tekort en
zijn we maar lauwe christenen. Vragen wij daarom om
vergeving.

Gebed om ontferming:

Heer, we moeten zoveel keuzes maken in ons leven
en wat is er dan gemakkelijker dan te kiezen voor iets comfortabel,
voor iets met weinig of geen consequenties?
Dan hoeven we geen verantwoordelijkheden te dragen.
Daarom: Heer, ontferm U over ons.

Christus, U dwingt ons nergens toe, laat ons de vrije keuze,
maar uw Boodschap is wel radicaal.
De keuze ervoor heeft heel wat gevolgen
en valt vaak niet zo populair uit bij onze medemensen.
Ze staat lijnrecht op de trend in onze maatschappij.
Uw levenswijze van aandacht voor de minsten valt ons af en toe zwaar.
Daarom: Christus, ontferm U over ons.

Heer, zoals veel uw leerlingen van toen,
verwachten wij van U een zorgeloos leven met voldoende brood.
En als het dan toch eens misgaat,
komen we bij U aankloppen als magische dépanneur.
Maar ergens voelen we wel dat zo 'n geloof oppervlakkig is.
Daarom: Heer, ontferm U over ons.

Eer aan God

Eer aan God in de hoge,
Schepper van hemel en aarde.
Hij schenkt ons leven, licht en liefde.
Hij schenkt ons zijn Zoon, die ons bevrijdt.

Vrede op aarde onder mensen
die handen reiken van volk tot volk
en zich verzoenen met elkaar
tot een wereld zonder grenzen.

Mensen in wie Hij welbehagen heeft,
om hun inzet voor vrijheid en gerechtigheid
en om hun streven naar eerbied
voor alles wat in zijn schepping leeft.

Eer aan God in de hoge,
want Hij sluit een Verbond
met de kleinen en de zwakken
en met allen die aan zijn Boodschap gestalte geven.

Vrede op aarde aan alle mensen
en zalig zij die vrede stichten,
want zij worden kinderen van God genoemd.

Moge Hij welbehagen vinden in ons,
als volk onderweg,
in het voetspoor van Jezus, onze Messias en onze Heer. Amen.

Openingsgebed:

Heer, onze God,
ons geloof en ons ongeloof liggen vaak zo dicht bij elkaar.
Radicaal kiezen voor uw Evangelieboodschap, valt ons dikwijls
moeilijk. Wij bidden U:
blijf ons steeds opnieuw uitdagen om toch maar kleur te bekennen,
uw kleur, de kleur van warme liefde voor U en onze medemensen,
naar het voorbeeld van Jezus, uw Zoon. Amen.

Eerste lezing: Uit het boek Jozua (Joz. 24, 1-2a. 15-17. 18b)

- 1 Jozua riep alle stammen van Israël in Sichem bijeen,
met de oudsten van Israël, de familiehoofden, de rechters en de schrijvers.
Toen zij voor God stonden,
- 2 richtte Jozua zich tot het volk en sprak:
`Zo spreekt de Heer, de God van Israël.
- 15 Als u de Heer niet verkiest te dienen, kies dan nu wie u wel wilt dienen:
de goden die uw voorouders aan de overkant van de Rivier hebben vereerd,
of de goden van de Amorieten, van wie u nu het land bewoont.
Ik en mijn familie, wij dienen de Heer.'
- 16 Het volk antwoordde:
`Wij denken er niet aan de Heer te verlaten en andere goden te dienen.
- 17 De Heer onze God heeft ons en onze vaders uit Egypte geleid,
uit het slavenhuis. Hij heeft voor onze ogen grote tekenen verricht
en ons beschermd op al onze tochten,
en tegen alle volken waarmee wij in aanraking kwamen.
- 18 Ook wij willen de Heer dienen, Hij is onze God.'

Tussenzang: Ps. 34 (33), 2-3, 16-17, 18-19, 20-21, 22-23

refrein: Let op en bemerk hoe genadig de Heer is.

De Heer zal ik prijzen iedere dag,
zijn lof ligt mij steeds op de lippen.

Mijn geest is fier op de gunst van de Heer,
laat elk die het hoort zich verheugen.

Het oog van de Heer is gericht op de vrome,
zijn oor naar hun smeken gekeerd.

Van boosdoeners keert Hij zijn aangezicht af,
zij worden op aarde vergeten.

Naar vromen die roepen luistert de Heer
en redt hen uit iedere nood.

De Heer is nabij voor rouwmoedige harten,
Hij helpt wie zijn schuld erkent.

Veel rampen zullen de vrome bedreigen,
uit elk daarvan redt hem de Heer.

De Heer zal over zijn beenderen waken
opdat hij er geen van breekt.

Het kwaad van de zonde loopt uit op de dood,
wie vroomheid veracht wordt gestraft.

De Heer redt het leven van wie Hem dient,
alwie tot Hem vlucht heeft geen straf te duchten.

Tweede lezing: Uit de brief van Paulus aan de Efeziërs (Ef. 5, 21-32)

Broeders en zusters,

21 Schik u naar elkaar, uit ontzag voor Christus.

22 Vrouwen, schik u naar uw man als naar de Heer,

23 want de man is het hoofd van de vrouw,
zoals Christus het hoofd is van de kerk. Hijzelf is de verlosser van zijn lichaam.

24 Welnu, zoals de kerk zich schikt naar Christus,

zo moet ook de vrouw zich in alles naar haar man schikken.

25 Mannen, heb uw vrouw lief,

zoals ook Christus de kerk heeft liefgehad en zich voor haar heeft overgeleverd

26 om haar heilig en rein te maken, door het waterbad en het woord,

27 om haar tot zich te voeren in haar luister,

zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar heilig en onbesmet.

28 Zo moeten ook de mannen hun vrouwen liefhebben,
als waren die hun eigen lichaam.

Wie zijn vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief.

29 Want niemand heeft ooit zijn eigen lichaam gehaat; integendeel:
hij voedt en koestert het, zoals Christus de kerk,

30 omdat wij ledematen zijn van zijn lichaam.

31 Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten
en zich hechten aan zijn vrouw, en die twee zullen één zijn.

32 Dit geheim is groot. Ikzelf betrek het op Christus en de kerk.

Tussenzang: ZJ 550 Welzalig wie de rechte wegen gaan

<https://www.youtube.com/watch?v=bI3kNW82qfI>

Welzalig wie de rechte wegen gaan,
wie in de regels van Gods wijsheid treden.
Zalig wie zijn getuigenis verstaan,
van ganser harte zoeken naar zijn vrede.
Geen onrecht en geen dwaling lokt hen aan.
De weg der zondaars wordt door hen gemedend.

Gij hebt ons hart uw orde opgelegd,
opdat wij die met ijver onderhouden.
Ach, ging ik toch de wegen van uw recht,
dan stond ik niet beschaamd, als ik vertrouwde
op wat Gij in uw liefde tot mij zegt,
als ik de schoonheid van uw wet aanschouwde.

De wet, o Heer, die Gij aan mij beveelt,
is als een lied mij, als een spel van snaren,
dat in den vreemde troostend mij omspeelt.
Ik loof uw naam in nacht en in gevaren.
Uw trouw hebt Gij, o Heer, mij toebedeeld,
omdat ik uw geboden blijf bewaren.

Ik ben de uwe, Heer, uw bondgenoot,
verlos mij toch, ik leef naar uw besluiten.
De goddelozen haken naar mijn dood,
maar uw verbondstrouw zal hun opzet stuitten.
Aan alles komt een eind, hoe schoon, hoe groot,
maar, Heer, uw wet gaat elke grens te buiten.

Evangelie: (Joh. 6, 60-69)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes

- 60 Velen van Jezus' leerlingen die Hem gehoord hadden, zeiden:
'Dit zijn harde woorden. Wie kan daar nog naar luisteren?'
- 61 Maar Jezus, die wist dat dit bij zijn leerlingen gemor uitlokte, zei:
'Dit ergert jullie dus?
- 62 En als jullie nu de Mensenzoon eens zien opstijgen
naar waar Hij vroeger was?
- 63 Het is de Geest die levend maakt, het vlees helpt niets.
De woorden die Ik tot jullie gesproken heb, zijn geest: ze zijn leven.
- 64 Maar er zijn er onder jullie die niet geloven.'
- Jezus wist immers al vanaf het eerste moment
wie het waren die niet geloofden en wie het was die Hem zou overleveren.
- 65 En Hij vervolgde:
'Dat is de reden waarom Ik zei dat niemand naar Mij toe kan komen
tenzij hem dit door de Vader geschonken is.'
- 66 Toen keerden velen van zijn leerlingen Hem de rug toe
en trokken niet langer met Hem mee.
- 67 Hierop vroeg Jezus aan de twaalf: 'Jullie willen toch niet óók weggaan?'
- 68 Simon Petrus antwoordde: 'Maar Heer, naar wie zouden we gaan?
In uw woorden vinden we inderdaad eeuwig leven.
- 69 Wij geloven vast en zeker dat U de Heilige van God bent.'

Overwegingen:

Jezus had woorden gesproken die moeilijk te aanvaarden waren voor sommige van Zijn volgelingen. Hij had gezegd (we hebben het de voorbije week gehoord): "Ik ben het echte Levensbrood dat uit de hemel neerdaalt en dat, beter dan het manna in de woestijn, u het eeuwig leven kan bezorgen". Sommigen begrepen of wilden niet begrijpen dat Jezus door die vergelijking wilde duidelijk maken dat Hij van God Zelf gezonden was en dat Zijn woorden, zijn houding, zijn zichzelf-gevende en anderen-dienende liefde de enige manier was om als mens diep gelukkig te leven. Dat was voor velen onaanvaardbaar en zij dropen af.

Ik ben eigenlijk blij dat zo'n stukje ook in het Evangelie staat. Te weten dat niet alles wat Jezus zei of deed direct op applaus ontvangen werd. Dat maakt het voor ons makkelijker om te plaatsen wanneer mensen afhaken of niet meteen nog warm lopen voor het geloof. Het is blijkbaar van alle tijden. Iedereen kent ogenblikken of periodes in zijn leven waarbij men als christen wat afhaakt, Jezus een beetje vergeet of minder plaats geeft in zijn leven, zonder daarom het geloof volledig af te zweren. Hiervoor kunnen verschillende redenen zijn: mislukking, ziekte, ruzie of onenigheid, ontmoediging of gewoon sleet. Het kunnen momenten zijn waarop wij de aanwezigheid van de Heer niet meer zo intens aanvoelen en denken "waarover spreekt men eigenlijk ? God, Geest, ... dat zegt mij voor 't moment niet zo veel." Het zijn de dagen waarop wij vooral de kleine kanten van de Kerk, de paus en de priesters benadrukken en kritiek uiten op allerlei onbegrijpelijke standpunten van het instituut rond moraal, seksualiteit en het ambt. "De Kerk is niet meer mee met de tijd", zeggen we dan. Het zijn de dagen waarop de liturgie wereldvreemd klinkt, de vieringen niet actueel genoeg, de teksten te oubollig overkomen. En dan zwijgen we nog over de vele schandalen van misbruik die de geloofwaardigheid van het instituut in vraag stellen. Op zo'n momenten moet je opnieuw kiezen voor je geloof. En net zoals zijn leerlingen dwingt Jezus ons niet om te blijven. Hij stelt ons voor de keuze zonder ons te dwingen. Misschien kan dat laatste vreemd overkomen. Veel mensen komen uit een tijd waarin kiezen niet in het vocabularium stond. Met je doopsel - dat je nota bene niet zelf gekozen had - werd je deel van het geheel, een vanzelfsprekend lidmaatschap van de wieg tot het graf. Kiezen hoorde niet, het rook naar twijfel en dat was zonde.

Vandaag de dag wordt kiezen gelukkig niet meer zo negatief benaderd. Men beseft dat men voortdurend keuzes moet maken, niet alleen op geloofsvlak. Kiezen is verliezen; je kunt niet op twee paarden wedden. Door te kiezen voor iets moet je iets anders laten. Belangrijk lijkt me de trouw aan een keuze. Wie om de haverklap voor een andere partner kiest, zal nooit de rust vinden die nodig is om iets duurzaam op te bouwen. Dat neemt niet weg dat je elke dag opnieuw voor je partner, je kinderen, je werk moet kiezen. Niet moeilijk als het al is wat de hemel geven kan; maar er zijn ook minder leuke perioden waarbij je moet vechten voor je keuzes. Maar iedereen die het al heeft meegemaakt, zal beamen dat een crisis achteraf gezien heilzaam is. Het kan pijnlijk zijn en loodzwaar als je er door moet, maar je geraakt er sterker uit op voorwaarde dat je echt durft kiezen en niet alles op z'n beloop laat of een ander in jouw plaats laat kiezen. Nee, we moeten niet bang zijn voor de crisismomenten in ons geloof. 't Is een bewijs dat je aan herbronning toe was. Terug naar de bron, naar Jezus, die ons doet kiezen zoals zijn leerlingen. Jozua doet dat trouwens ook in de eerste lezing: voor wie gaan we kiezen ? Voor Jahwe of voor de andere goden ? Curieus dat de motivatie voor hun keuze bepaald wordt door twee dingen: mensen en wat ze vroeger hebben meegemaakt. Ze denken aan hun voorvaders en aan de bevrijding uit de slavernij in Egypte. Als ik eens dorre momenten heb in mijn geloofsleven dan denk ik aan al die mensen met wie ik in de loop der jaren op stap ben mogen gaan in goede en kwade dagen. Mensen die mij hun vertrouwen hebben geschonken en mijn geloofsleven hebben gekleurd doorheen alles wat we samen hebben gedeeld en meegemaakt. Omwille van hen kan en mag ik niet afhaken, moet ik voortdoen, en is de keuze snel gemaakt. Als ik afhaakt, haken zij ook af en daar kan ik niet mee leven. Ja, je moet dikwijls kiezen en in theorie is elk kiezen vrij van dwang, maar in de praktijk merk je dat je altijd kiest omwille van mensen die je liefhebt, of ze nu Jezus of Jan heten; of ze al lang gestorven zijn of nu het leven met je delen. Zo is 't leven en zo is 't goed, zo voel ik het toch aan.

(Miguel Dehondt)

Ze ergerden zich
omdat Hij zei dat Hij geen brood gaf, maar Brood was
en dus riep om ook brood te zijn voor anderen.

Ze ergerden zich
omdat bij Hem geen profijt te halen was;
alleen de waarheid dat leven te vinden is in het geven van jezelf.

Ze lieten Hem in de steek, de één na de ander.

Weer eens was het duidelijk
dat geloven pas dan echt is
als het je leven verandert.

Enkelen zijn gebleven.
Ze kozen wel voor verandering van leven.
Dank zij hen gaat zijn Verhaal nog door.
(Carlos Desoete)

NAAR WIE ZOUDEN WIJ GAAN ?

Veel mensen keerden Jezus de rug toe.
Ze konden Hem niet meer volgen in zijn radicale keuze.
Ze trokken niet langer met Hem mee.
Jezus daagt zijn leerlingen uit. Jezus vraagt hun om een keuze te maken.
Gaan ze verder mee of niet?
Petrus verwoordt het antwoord kort en krachtig: "Heer, naar wie zouden wij gaan?
Uw Woorden zijn woorden van eeuwig leven."

En wij? In onze tijd keren veel mensen Jezus de rug toe.
Ze kunnen Hem niet meer volgen in het geloof.
Ze haken af, ze laten zich niet langer raken.
Jezus daagt vandaag ook ons uit.
Hij vraagt ook ons om een keuze te maken.
Gaan we verder mee of niet? Wat zal ons antwoord zijn?
Willen wij ons engageren voor een levenskrachtige Kerk?
Dat zijn Jezus' Woorden van eeuwig Leven. (Ward Vanoverbeke)

Woorden van geloof:

Ik geloof dat God de mens geschapen heeft
als een zoeker naar vriendschap en liefde,
naar vrede en waarheid, naar een nieuwe aarde.

Ik geloof dat Gods Zoon, Jezus, ons op deze weg is voorgegaan,
doorheen lijden en dood, naar verrijzenis en nieuw leven.

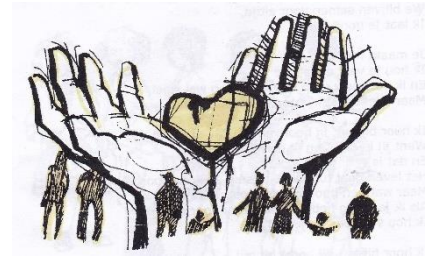
Ik geloof dat Hij nu onder ons verder leeft en ons uitnodigt
mee te bouwen aan een wereld waar het goed is om te wonen: Gods rijk op aarde.

Ik geloof dat wij samen, als Kerkgemeenschap,
op weg zijn naar geluk en dat Hij ons daarom zijn Geest schenkt
om te kunnen standhouden in goede en kwade dagen.

Ik geloof dat God ons allen zal samenbrengen en ons leven zal voltooien.
Ik geloof dat Hij daarom niets zal laten verloren gaan
van wat uit liefde geboren is. Amen.

Voorbeden:

Bidden wij voor allen
die worstelen met hun geloof in God, in Jezus, in de Kerk.
Dat zij in het evangelie
bemoediging mogen vinden voor hun zoeken.
Laten wij bidden...

Bidden we om respect voor de keuzes die mensen maken,
voor de weg die mensen menen te moeten gaan.
Dat wij elkaar niet bij voorbaat veroordelen of afwijzen,
maar elkaar vrijheid en ruimte gunnen. Laten wij bidden...

Bidden wij om vertrouwen
voor mensen die op belangrijke momenten van hun leven
voor moeilijke beslissingen staan,
voor hen die twijfelen,
voor wie het aan doorzettingsvermogen ontbreekt.
Dat zij medemensen ontmoeten
die een hand op hun schouder leggen. Laten wij bidden...

Bidden we voor onszelf.
Dat wij trouw zouden zijn aan ons geloof in Jezus van Nazareth.
Dat wij niet opgeven wat kostbaar is en de moeite waard. Laten wij bidden...

Lied: Om liefde (H. Oosterhuis)

- ➔ <https://www.youtube.com/watch?v=TESKPpfilTs>
- ➔ Trijntje Oosterhuis: https://www.youtube.com/watch?v=NK8TQKisr_M

Om liefde gaan wij een leven,
zeilen wij over de zee,
vliegen wij langs de hemel,
om liefde gaan wij een leven
met licht en met donker mee.
Vogeltje van de bergen
wat zwoeg je dapper voort?
Om wat ik uit de verte
van liefde heb gehoord.

Om iemand gaan wij een leven,
wagen wij dood na dood,
zwerven de verste wegen
om jou, op hoop van zegen,
mijn liefde, mijn reisgenoot.
Dalen van zwarte aarde,
bergen van hemelsblauw,
om alles ga ik dit leven
om alles of niets met jou.

Om liefde gaan wij een leven,
graven diep in de nacht,
kruipen wij onder de hemel
om liefde gaan wij een leven
om weten en stille kracht.
Mensje, één van de velen,
waar snelt je voetstap heen?
Waar is te vinden dat ene,
daar snellen mijn voeten heen.

Gebied over de gaven

Heer, onze God,
dit brood en deze wijn staan symbool voor onze gave en overgave aan U.
Neem ze aan. Maak ze tot uw Lichaam en Bloed,
en deel ze weer uit als voedsel,
als teken van verbondenheid van U met ons en van ons met U.
Help ons te leven naar het voorbeeld van Hem,
Jezus, uw Zoon en onze Heer. Amen.

Groot Dankgebed

Wij danken U, barmhartige God,
omdat U een God van mensen bent,
dat U onze God genoemd wil worden,
dat U ons kent bij onze namen,
en dat U de wereld in uw handen houdt.

Want daarom hebt U ons geschapen
en geroepen in dit leven:
dat wij met U verbonden zouden zijn,
wij, uw mensenvolk op aarde.

Gezegend bent U,
Schepper van al wat bestaat;
gezegend bent U,
die ons ruimte geeft en tijd van leven;
gezegend bent U om het licht in onze ogen
en om de lucht die wij ademen.

Wij danken U voor heel de schepping,
voor alle werken van uw handen,
voor alles wat U gedaan hebt in ons midden
door Jezus Christus, onze Heer.

Daarom huldigen wij uw naam, Heer, onze God,
en aanbidden U met de woorden: **Heilig, ...**

Wij hebben U nooit gezien, God,
maar wij mogen U wel ontmoeten
waar mensen van elkaar houden,
genade zijn voor elkaar
en uw schepping eerbiedigen.

Wij hebben U nooit gezien, God,
maar U geeft Uzelf aan ons,
in een medemens, in een geliefde,
in een reisgezel, in een zieke,
in Jezus, de dienaar van de wereld.

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:
Heer, Jezus, wij verkondigen uw dood,
en belijden tot Gij wederkeert dat Gij verrezen zijt.

Om dit te herdenken
blijven wij het Brood breken voor elkaar,
zoals zovelen reeds voor ons deden.
Wij bidden voor de mensen
die een bijzondere plaats innemen in ons hart,
ook voor hen die van ons zijn heengegaan.
Laat uw mensen nooit verloren gaan,
bewaar hen in uw liefde,
schrijf hun namen in de palm van uw hand.

Zend uw Geest uit over uw Kerk.
Geef ons hoop, God.
Geef ons vrede omwille van Jezus Christus.

Met Hem en in Hem zijn wij uw mensen,
bent U onze Vader, nu en tot in eeuwigheid. Amen.

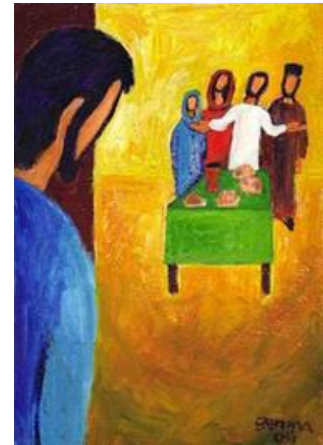
Onze Vader

Rond deze tafel van brood en wijn,
willen wij, als één familie van mensen,
bidden met de veelzeggende woorden
die Jezus ons geleerd heeft:

Onze Vader,...

Vader, wij willen op U blijven vertrouwen.
Moge dan de woorden van Petrus
ook de onze worden: "Naar wie zouden wij gaan?".
Als we zo durven geloven, zullen wij hoopvol kunnen uitzien
naar de komst van Jezus Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens

U roept en zendt ons, Heer,
om in de wereld instrument van uw vrede te zijn.
Laat er dan toch eerst vrede zijn in onze harten,
en laat er vrede heersen tussen ons
die hier aanzitten aan uw tafel.
Beziel ons met uw goede Geest:
doe ons groeien, in eenheid en vertrouwen.

De vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communielied: ZJ 776 Stem die ons roept

<https://www.youtube.com/watch?v=Y1Gs-sSEdco>

Stem die ons roept, Vader die draagt,
Rots van vertrouwen aan mensen gewaagd.
Herder die hoedt, niemand verloren,
ieder als beeld van uw liefde herboren.

**Woord van God is wat Hij doet:
Hij geeft leven in overvloed.**

Mensen gegeven, getrouw aan elkaar,
verbonden voorgoed in dat oude gebaar:
brood om te worden, wijn om te delen,
wij dragen uw kracht om de wereld te helen.

Handen geopend voor iedere nood,
geloof zonder daden geleidt naar de dood.
Geloven is doen wat de woorden beleden,
geloven is werken voor recht en voor vrede.

Slotgebed:

Heer, onze God, naar wie zouden wij gaan,
als U niet bereid bent
ons vast te houden in uw gezelschap?
Help ons, ondanks onze angst,
onzelf los te laten,
opdat wij blijven kiezen
voor de weg die Jezus ons voorging,
voor de weg van de liefde
doorheen het leven van elke dag
in de richting van uw Leven in eeuwigheid. Amen.

Zegen en zending

Aan het begin van deze viering vroegen wij ons af:
voor welke levensrichting kiezen wij?
Waar zoeken wij de kracht om in onze keuze te volharden?
Die vraag willen wij trachten te beantwoorden door,
in navolging van Jezus,
te kiezen voor wat goed en waar is, voor wat echt en hecht is.
Daartoe zegene ons
+ de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Dessertje:

Ben je er deze week in geslaagd om kleur te bekennen,
voor je mening uit te komen?
Heb je beslissingen genomen die echt de jouwe waren?
Of zit je ook ergens te worstelen met die vervelende,
soms pijnlijke en veeleisende 'gulden middenweg'?
Of zit het je ook dwars
dat je het ene compromis na het andere hebt opgestapeld,
dat je zoveel water bij je wijn hebt gedaan,
zodat je leven kleurloos en smakeloos werd?

Je had het in feite zo heel anders gewild,
maar omstandigheden of mensen dwongen je ertoe
wat je dacht, voelde, geloofde
stil te houden en opzij te schuiven.

En toch word je uitgedaagd om te kiezen,
ook al is er niet veel keuze.
De praktijk zal je leren kiezen,
en vroeg of laat zal blijken
of het een goede keuze was.

